25. marts 2021

P9_TA(2021)0110

Styrkelse af euroens internationale rolle

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2021 om styrkelse af euroens internationale rolle (2020/2037(INI))

(2021/C 494/10)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens bidrag til Det Europæiske Råd og eurotopmødet den 5. december 2018 med titlen »Mod en stærkere international rolle for euroen« (COM(2018)0796),

— der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 12. juni 2019 med titlen »Strengthening the International Role of the Euro — Results of the Consultations« (Styrkelse af euroens internationale rolle — resultater af høringerne) (SWD(2019)0600),

— der henviser til Kommissionens henstilling af 5. december 2018 om euroens internationale rolle på energiområdet (C(2018)8111) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2018)0483),

— der henviser til Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og til målene for bæredygtig udvikling,

— der henviser til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1308 af 21. september 2020 om fastlæggelse af, at de reguleringsmæssige rammer, som finder anvendelse på centrale modparter i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, i en begrænset periode er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ([1]), navnlig betragtning 5 og 6,

— der henviser til Den Europæiske Centralbanks (ECB's) årlige gennemgang af 9. juni 2020 med titlen »The international role of the euro« (Euroens internationale rolle),

— der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om EU's rolle i forbindelse med de internationale finansielle, monetære og regulerende institutioner og organer ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2020 om den videre udvikling af kapitalmarkedsunionen: bedre adgang til kapitalmarkedsfinansiering, navnlig for SMV'er, og yderligere fremme af detailinvestorers deltagelse ([3]),

— der henviser til sin betænkning af 18. september 2020 med henstillinger til Kommissionen om digital finansiering: nye risici forbundet med kryptoaktiver — regulerings- og tilsynsmæssige udfordringer på området finansielle tjenester, institutioner og markeder ([4]),

— der henviser til sin beslutning af 13. november 2020 om investeringsplanen for et bæredygtigt Europa — Finansiering af den grønne pagt ([5]),

— der henviser til sin beslutning af 19. juni 2020 om Bankunionen — Årsberetning 2019 ([6]),

— der henviser til sin beslutning af 12. februar 2020 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2018 ([7]),

— der henviser til talen om Unionens tilstand fra september 2020 ([8]),

— der henviser til ECB's rapport fra oktober 2020 om en digital euro ([9]),

([1]) EUT L 306 af 21.9.2020, s. 1.
([2]) EUT C 58 af 15.2.2018, s. 76.
([3]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0266.
([4]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0265.
([5]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0305.
([6]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0165.
([7]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0034.
([8]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/soteu_2020_en.pdf
([9]) https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458. en.pdf

25. marts 2021

— der henviser til Kommissionens tilpassede arbejdsprogram for 2020 ([10]) (COM(2020)0440),

— der henviser til den undersøgelse, som Økonomi- og Valutaudvalget (ECON) anmodede om i september 2020 med titlen »Post-COVID-19 Global Currency Order: Risks and Opportunities for the Euro« ([11]) (Post-covid-19 global valutaorden: risici og muligheder for euroen),

— der henviser til arbejdsdokument 26760 af NBER-serien af Ethan Ilzetzki (London School of Economics), Carmen M. Reinhart (Harvard University) og Kenneth S. Rogoff (Harvard Kennedy School) fra februar 2020 med titlen »Why is the euro punching below its weight?« ([12]),

— der henviser til Brugel Policy Contribution af 5. juni 2020 med titlen »Is the COVID-19 crisis an opportunity to boost the euro as a global currency?« ([13]) (Er covid-19-krisen en mulighed for at fremme euroen som en global valuta?),

— der henviser til undersøgelsen af 13. februar 2019, der er foretaget af Generaldirektoratet for Unionens Interne Politikker (GD IPOL) med titlen »Euro at 20: Background reader — collection of studies and assessments« ([14]),

— der henviser til hovedtalen af 5. marts 2020, som Det Europæiske Råds formand, Charles Michel, holdt om euroens internationale rolle på Centre for European Policy Studies ([15]),

— der henviser til de bemærkninger, som formand Charles Michel fremsatte efter møderne i Det Europæiske Råd den 13. december 2019 ([16]),

— der henviser til den tilbundsgående analyse fra juni 2020 bestilt af Økonomi- og Valutaudvalget som en del af de monetære dialogdokumenter med titlen »The International Role of the Euro: State of Play and Economic Significance« fra juni 2020 ([17]) (Euroens internationale rolle: statusrapport og økonomisk betydning),

— der henviser til den indledende erklæring fra ECB's formand, Christine Lagarde, under høringen i Økonomi- og Valutaudvalget den 8. juni 2020 ([18]),

— der henviser til den tale af 7. juli 2020, som blev holdt af Fabio Panetta, medlem af ECB's direktion, med titlen »Unleashing the euro's untapped potential at global level« ([19]) (Frigørelse af euroens uudnyttede potentiale på globalt plan),

— der henviser til undersøgelsen foretaget af Barry Eichengreen, University of California, Berkeley, fra april 2010 med titlen »Managing a Multiple Reserve Currency World« ([20]) (Styring af en verden med et multivalutareservesystem),

— der henviser til Bruegel-blogopslaget fra 3. december 2018 med titlen »The international role of the euro« ([21]) (Euroens internationale rolle),

— der henviser til Europa-Parlamentets Forskningstjenestes (EPRS) undersøgelse fra januar 2020 med titlen »Economic and Budgetary Outlook for the European Union« ([22]) (Økonomiske og budgetmæssige udsigter for Den Europæiske Union),

— der henviser til EPRS-briefingen af 2. juli 2019 med titlen »Towards unified representation for the euro area within the IMF« ([23]) (På vej mod en samlet repræsentation for euroområdet i IMF),

---

([10]) https://ec.europa.eu/info/publications/2020-commission-work-programme-key-documents_en
([11]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/652751/IPOL_STU (2020)652751_EN.pdf
([12]) https://scholar.harvard.edu/files/rogoff/files/nber26760_why_is_euro_punching_ below_its_weight.pdf
([13]) https://www.bruegel.org/2020/06/is-the-covid-19-crisis-an-opportunity-to-boost-the-euro-as-a-global-currency/
([14]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/624431/IPOL_STU (2019)624431_EN.pdf
([15]) https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2020/03/05/keynote-speech-at-europe-s-next-stage-at-the-centre-for-european-policy-studies-ideas-lab-2020/pdf
([16]) https://www.consilium.europa.eu/nl/press/press-releases/2019/12/13/remarks-by-president-charles-michel-after-the-european-council-meetings-on-13-december-2019/
([17]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/648806/IPOL_IDA (2020)648806_EN.pdf
([18]) https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2020/html/ecb.sp200608~4225ba8a1b. en.html
([19]) https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2020/html/ecb.sp200707~3eebd4e721. en.html
([20]) https://eml.berkeley.edu/~eichengr/managing_multiple_res_curr_world.pdf
([21]) https://www.bruegel.org/2018/12/the-international-role-of-the-euro/
([22]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/646139/EPRS_STU (2020)646139_EN.pdf
([23]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/637969/EPRS_BRI (2019)637969_EN.pdf

25. marts 2021

— der henviser til briefing fra GD IPOL's Enhed for Støtte til den Økonomiske Styring fra oktober 2020 med titlen »Guidance by the EU supervisor and resolution authorities on Brexit« ([24]) (Retningslinjer fra EU's tilsyns- og afviklingsmyndigheder om brexit),

— der henviser til data fra Den Internationale Valutafond (IMF) om valutasammensætningen af officielle valutareserver (COFER) ([25]),

— der henviser til Eurostats pressemeddelelse 84/2020 af 19. maj 2020 med titlen »The 2017 results of the International Comparison Program« ([26]) (Resultaterne for 2017 af det internationale sammenligningsprogram),

— der henviser til Eurostats pressemeddelelse 137/2020 af 16. september 2020 med titlen »Euro area international trade in goods surplus EUR 27,9 bn« ([27]) (International handel med varer i euroområdet giver overskud på 27,9 mia. EUR),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0043/2021),

A. der henviser til, at euroen i løbet af de 20 år, den har eksisteret, er blevet et positivt symbol på EU's enhed, integration og økonomiske styrke og på EU's position i verden og er blevet et middel til udbredelse af EU's værdier med hensyn til demokrati, frie markeder og internationalt samarbejde;

B. der henviser til, at euroen er den officielle valuta i euroområdet, som i øjeblikket består af 19 ud af EU's 27 medlemsstater, og støttes som en fælles valuta af et flertal af borgerne i alle medlemsstater i euroområdet ([28]); der henviser til, at Bulgarien, Kroatien og Danmark har bundet deres valutaer til euroen gennem valutakursmekanismen (ERM II), og der henviser til, at euroen også er den officielle valuta ([29]) eller »de facto«-valuta ([30]) i visse områder uden for EU; der henviser til, at udviklingslandes beslutning om at fastlåse deres valutaer til euroen kan påvirke deres økonomier og deres langsigtede udsigter for bæredygtig udvikling;

C. der henviser til, at anvendelsen af euroen på trods af euroområdets økonomiske størrelse og indflydelse i den globale handel halter efter den amerikanske dollar med en bred margin som international reservevaluta ([31]) og fakureringsvaluta ([32]) og med hensyn til dens andel af internationale valutatransaktioner og gældsbeviser ([33]), mens den rangerer næsten på lige fod med dollaren med hensyn til andelen af internationale betalinger; der henviser til, at euroen stadig er den næstvigtigste valuta i det internationale monetære system;

D. der henviser til, at euroens globale potentiale endnu ikke er fuldt udnyttet, og at dens fordele er ujævnt fordelt blandt medlemmerne af euroområdet;

E. der henviser til, at ECB's sammensatte indeksoversigt over euroens internationale rolle tyder på, at stigningen i euroen som international valuta toppede i 2005, at dens internationalisering derefter gik den gale vej, og at euroen ikke siden er vendt tilbage til sin tidligere niveau; der henviser til, at covid-19-krisen har skabt nyt fokus på diskussionen om en større internationale rolle for euroen;

([24]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/651369/IPOL_BRI (2020)651369_EN.pdf
([25]) https://data.imf.org/?sk=E6A5F467-C14B-4AA8-9F6D-5A09EC4E62A4
([26]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10868691/2-19052020-BP-EN.pdf/bb14f7f9-fc26-8aa1-60d4-7c2b509dda8e
([27]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10569467/6-16092020-AP-EN.pdf/861498a9-16ca-3fd1-6434-aee64bfa7192
([28]) Ifølge Flash Eurobarometer 481 fra november 2019 er støtten til euroen steget: To tredjedele af respondenterne mener, at euroen er en fordel for deres land, hvilket er en højere andel end i 2018 i 13 lande (og lavere i fire lande).
([29]) Euroen anvendes som officiel valuta på grundlag af en formel ordning med EU af Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino, Vatikanstaten, Fyrstendømmet Andorra samt Saint-Pierre et Miquelon og øen Saint-Barthélemy, som begge er franske oversøiske territorier uden for EU.
([30]) Euroen er blevet »de facto« national valuta i Kosovo og Montenegro, hvor den har erstattet den tyske mark.
([31]) Ifølge IMF COFER-data frigivet den 30. september 2020 beløb euroreserverne i hele verden i 2020 sig til 20,27 %, sammenlignet med 61,26 % i amerikanske dollars og 2,05 % i renminbi.
([32]) Brugen af euro som faktureringsvaluta svarer til 30 % af de globale handelstransaktioner med varer, men brugen heraf er stadig begrænset, når transaktionerne ikke omfatter euroområdet, i modsætning til den amerikanske dollar.
([33]) Ifølge ECB-rapporten fra juni 2020 om euroens internationale rolle repræsenterede euroen i slutningen af 2019 22 % af de internationale gældspapirer efter en nedgang siden midten af 2000'erne, samtidig med at den amerikanske dollar blev ved med at stige og nåede op på ca. 64 %.

F. der henviser til, at en øget international rolle for euroen vil gøre det muligt for EU at forbedre de europæiske borgeres trivsel, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), og fremme et internationalt system, der er baseret på et stærkere multilateralt samarbejde og god global forvaltning, jf. artikel 21 i TEU; der henviser til, at de politikker, der er indført for at styrke euroens internationale rolle, bør forfølges i overensstemmelse med Unionens generelle mål, herunder bæredygtig udvikling, fuld beskæftigelse og industripolitik, samt sigte mod at forbedre euroområdets sociale modstandsdygtighed, interne samhørighed og funktion og fremme globale økonomiske forbindelser, der er i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt, Parisaftalen, målene for bæredygtig udvikling og EU's søjle for sociale rettigheder;

G. der henviser til, at aktuelle geopolitiske skift og internationale handelsudfordringer, herunder afbrydelsen af værdikæder, teknologisk udvikling, den digitale omstilling, Kinas stadig større økonomiske magt og de seneste geopolitiske udfordringer for multilateralismen, kan føre til en multipolær verdensøkonomi og dermed bane vejen for et potentielt skifte i retning af et multivalutareservesystem, hvor euroen vil kunne tilbyde markedsdeltagere flere valutavalg på verdensplan og give mulighed for reducerede globale finansielle risici;

H. der henviser til, at en større international rolle for euroen og dens øgede anvendelse som reservevaluta ville give euroområdet en højere grad af finansiel autonomi, beskytte det mod nationale forvaltningers brug af andre valutaer som udenrigspolitisk redskab og øge EU's evne til at udforme sin egen politik globalt;

I. der henviser til, at EU bør beskytte integriteten af sine finansielle infrastrukturer, sine markedsoperatørers uafhængighed og de globale finansielle transaktionsnetværks uafhængighed mod udenrigspolitisk unilateralisme og potentielle ekstraterritoriale sanktioner fra tredjelandes jurisdiktioner og samtidig sikre en effektiv håndhævelse af EU's sanktionspolitik;

J. der henviser til, at beslutningen om at anvende en valuta i sidste ende bestemmes af markedsdeltagerens præferencer, og at tilliden til valutaens stabilitet er et afgørende element, der påvirker deres valg og et vigtigt kriterium for centralbanker og regeringer ved fastlæggelsen af sammensætningen af deres internationale reserver; der henviser til, at omfanget af eksterne aktørers anvendelse af en given valuta hænger sammen med integriteten og samhørigheden i den jurisdiktion, der udsteder den pågældende valuta; der henviser til, at en valutas stabilitet også bestemmes af stabiliteten i institutionerne bag den, og at mere europæisk integration er nødvendig for at skabe yderligere institutionel og politisk stabilitet bag euroen;

K. der henviser til, at en bred kombination af faktorer bestemmer internationale valutaers rolle; der henviser til, at lande, der historisk set udsteder dominerende valutaer, er blevet karakteriseret ved en stor økonomi i vækst, kapitalens frie bevægelighed, vilje til at spille en international rolle, stabilitet, evne til tilbyde et stort og elastisk udbud af sikre aktiver, udviklede finansielle markeder og stærk geopolitisk tilstedeværelse; der henviser til, at en given valutas tiltrækningskraft i det lange løb også bestemmes af den udstedende jurisdiktions økonomiske vitalitet; der henviser til, at størrelsen af euroområdets økonomi og den frie kapitalbevægelse på den ene side opfylder de grundlæggende betingelser, som gør det muligt at styrke euroens internationale rolle, mens de finansielle markeder og kapitalmarkederne på den anden side forsat er fragmenterede og stærkt bankbaserede, euroområdets skattepolitiske arkitektur er ufuldstændig, og en pålidelig forsyning af aktiver af høj kvalitet, som skal anvendes af globale investorer, er utilstrækkelig;

L. der henviser til, at en stærk international valuta gør det muligt for jurisdiktionen at udstede store mængder gældsværdipapirer, der på markeder rundt om i verden betragtes som risikofrie, nyder godt af et såkaldt »eksorbitant privilegium«, seigniorage og muligheden for at sælge statsobligationer til lav rente, og som også giver virksomheder mulighed for at nyde godt af den stabilitet, der følger af at være i stand til at gennemføre internationale transaktioner i deres egen valuta;

M. der henviser til, at euroens internationale rolle i det lange løb i høj grad vil afhænge af euroområdets tiltrækningskraft som et godt erhvervsområde og soliditeten af medlemsstaternes finanspolitikker; der henviser til, at den økonomiske genopretning efter pandemien vil kræve en sund penge- og budgetpolitik, både på EU-plan og i euroområdets medlemsstater; der henviser til, at der er behov for den rette blanding af penge- og finanspolitik til at skabe en bedre og mere stabil økonomisk og monetær union (ØMU), som er nødvendigt for at øge euroens indflydelse og de fordele, der tilfalder medlemmerne af euroområdet;

25. marts 2021

N. der henviser til, at euroområdet står over for væsentlige udfordringer, navnlig i forbindelse med klimaændringer, cybersikkerhed, hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, samt geopolitiske udfordringer, herunder Det Forenede Kongeriges udtræden af EU;

O. der henviser til, at Det Forenede Kongerige ophørte med at være en EU-medlemsstat den 31. januar 2020; der henviser til, at Det Forenede Kongeriges udtræden af EU medfører strukturelle ændringer i EU's finansielle system og dets stabilitet, hvilket forstærker behovet for yderligere udvikling og integration af EU's kapitalmarkeder med henblik på at gøre dem så attraktive, konkurrencedygtige, robuste og bæredygtige som muligt og dermed undgå fragmentering af markedet og give dem mulighed for at konkurrere globalt, samtidig med at der opretholdes et globalt og samarbejdsorienteret udsyn, og der henviser til, at der skal lægges stor vægt på at sikre, at ethvert polycentrisk finans- og kapitalmarkedssystem, der måtte følge af Det Forenede Kongeriges udtræden, ikke fører til finansiel fragmentering; der henviser til, at en nedbringelse af EU's afhængighed af Det Forenede Kongeriges markedsinfrastrukturer er af afgørende betydning for styrkelse af euroens internationale rolle;

P. der henviser til, at genopretningen på globalt plan fortsat er ulige fordelt, usikkert og ufuldstændigt, og at inddæmningspolitikker som reaktion på covid-19-pandemien lægger yderligere pres på den økonomiske genopretning, hvilket kan påvirke verdens valutapositioner;

Q. der henviser til, at den økonomiske genopretning efter pandemien vil kræve en hurtig gennemførelse af EU's genopretningsplan Next Generation EU, som er en europæisk finanspolitisk reaktion, som vil afhjælpe strukturelle svagheder og indføre politikker til fremme af bæredygtig vækst og konkurrenceevne med fokus på (i) en retfærdig grøn omstilling, (ii) den digitale omstilling, (iii) økonomisk samhørighed, produktivitet og konkurrenceevne, (iv) social og territorial samhørighed, (v) institutionel modstandsdygtighed og (vi) politikker for den næste generation samt opbygning af tillid blandt investorer; der henviser til, at sådanne politikker kan være relevante både for at gøre euroen mere stabil og attraktiv på verdensplan og for at styrke Europas økonomiske og finansielle autonomi; der henviser til, at en meningsfuld finanspolitisk stimulering, herunder en fælles europæisk indsats, sammen med en monetær politik, der er gearet til at sikre prisstabilitet, vil styrke EU's kontracykliske lånekapacitet og som følge deraf have en positiv indvirkning på euroens internationale position; der henviser til, at en for tidlig tilbagetrækning af finanspolitisk stimulering og en manglende koordinering af finanspolitiske tiltag kan underminere Unionens sociale og økonomiske genopretning, forværre eksisterende forskelle i euroområdet, undergrave dets sammenhængskraft og integritet samt svække euroens tiltrækningskraft som international valuta;

R. der henviser til, at Next Generation EU-planen på 750 mia. EUR giver en historisk mulighed for at styrke euroens internationale rolle ved at bidrage til at øge den globale likviditet, støtte konjunkturudlignende udgifter og lette den europæiske økonomiske koordinering; der henviser til, at den udstedelse af obligationer, der hænger sammen med genopretningsfonden, vil gøre det muligt for globale investorer at få adgang til euroområdet som helhed, hvorved der også opbygges en reel rentekurve i euroområdet (euro area yield curve);

S. der henviser til, at ECB's nødindkøbsprogram i forbindelse med pandemien er et afgørende element til opretholdelse af prisstabilitet og sikring af stabile finansieringskilder for euroområdets økonomi;

T. der henviser til, at et effektivt og udviklet finansielt system, som er baseret på en lang række finansielle instrumenter, veludviklede kapitalmarkeder og likvide sikre aktiver, kan styrke valutaunionens internationale rolle;

U. der henviser til, at mange europæiske virksomheder i visse strategiske markeder stadig ikke vælger euroen som referencevaluta ved prisfastsættelse og handel;

V. der henviser til, at nye beføjelser til midlertidigt at udstede inddrivelsesgæld, herunder grønne og sociale obligationer, som kan gøre EU til verdens største udsteder af denne form for gæld, kræver tilstrækkelig gennemførelses- og håndhævelseskapacitet samt stærke standarder for gennemsigtighed og sporbarhed af udbyttet i forbindelse med udstedelse af grønne obligationer for at undgå at underminere euroens langsigtede troværdighed som et sikkert valutaaktiv;

W. der henviser til, at pandemisituationen har fremskyndet den digitale omstilling af økonomien; der henviser til, at udviklingen af en digital økonomi og digitale betalinger med stærke europæiske aktører i spidsen vil understøtte euroens stærke internationale rolle; der henviser til, at en digital euro vil gøre den europæiske valuta bedre egnet til den digitale verden og gøre det muligt at udbrede euroen på området for digitale betalinger, gøre den nemmere at bruge, mindre omkostningskrævende og mere effektiv;

X. der henviser til, at undersøgelser bestilt af Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg har vist, at en bredere anvendelse af en international valuta medfører fordele, men at den også indebærer globalt ansvar, afhængighed og omkostninger, der bør tages i betragtning under udarbejdelsen af ambitiøse penge- og valutapolitikker for at gøre euroen til en mere konkurrencedygtig valuta;

Y. der henviser til, at markedsdrevne skift i retning af at styrke euroens internationale rolle kræver et stærkt engagement i åbne og frie internationale markeder forstærket af målrettede, fremmende politikker, både på EU-plan og i medlemsstaterne, der er i overensstemmelse med dette mål, og som er en del af en omfattende køreplan;

Fordele og udfordringer ved at styrke euroens internationale rolle

1. minder om, at alle medlemsstater, med undtagelse af Danmark, i henhold til traktaterne er forpligtet til at vedtage den fælles valuta, når de opfylder de i Maastrichttraktaten fastsatte konvergenskriterier; glæder sig over Bulgariens og Kroatiens indtræden i ERM II i juli 2020 og støtter en hurtig måldato for vedtagelsen af euroen i begge lande; tilskynder i denne henseende Kommissionen til at vurdere den potentielle indvirkning af en yderligere udvidelse af euroområdet på processen for styrkelse af euroens internationale rolle;

2. fremhæver, at den fælles valuta er uigenkaldelig; understreger, at euroen ikke blot er et monetært projekt, men også et politisk projekt;

3. er af den opfattelse, at selv om ikke alle virkningerne af euroens internationalisering let kan kvantificeres, kan en styrkelse af euroens internationale rolle med hensyn til dens rolle som international reserve- og faktureringsvaluta og dens anvendelse i forbindelse med internationale valutatransaktioner, international gæld og på lånemarkeder skabe fordele på både kort og lang sigt; bemærker imidlertid, at det også indebærer risici og ansvar, som der skal tages hensyn til i processen med at supplere markedskræfterne med politiske foranstaltninger; understreger navnlig, at en styrket international valutastatus for euroen kan øge anvendelsen af euroen som reservevaluta, give et »eksorbitant privilegium« og nedbringe eksterne finansierings- og transaktionsomkostninger i forbindelse med valutaomregning samt reducere de omkostninger og risici, der bæres af europæiske virksomheder og husholdninger; fremhæver, at en stærkere international rolle for euroen gradvist vil skabe dybere, mere likvide og integrerede europæiske finansielle markeder, der gør dem mindre sårbare over for valutakurschok, hvilket vil tilvejebringe en mere pålidelig adgang til finansiering for europæiske virksomheder og regeringer; understreger, at en styrket international valutastatus for euroen desuden kan øge den monetære politiks autonomi, styrke dens globale transmission og gøre EU's monetære politik mindre afhængig af udefra kommende økonomiske og finansielle afsmittende virkninger samt forbedre det monetære systems likviditet, nedbringe handelsomkostningerne og øge markedseffektiviteten og euroområdets modstandsdygtighed over for finansielle chok, hvilket igen vil bidrage til EU's monetære og finansielle stabilitet ud over at sikre en gnidningsløs tilpasning af makroøkonomiske ubalancer; mener, at en styrket international rolle for euroen vil øge EU's evne til at udforme sin politik uafhængigt af den globale udvikling; bemærker imidlertid, at visse undersøgelser peger på, at en valutas stærkere internationale rolle kan føre til tab af seigniorage, overvurdering af valuta, større volatilitet i kapitalstrømme i perioder med global stress og øget internationalt ansvar;

4. fremhæver, at en mere fremtrædende rolle for euroen på internationalt niveau kunne styrke det internationale finansielle systems modstandsdygtighed og tilbyde markedsdeltagerne rundt om i verden flere valgmuligheder samt gøre den internationale økonomi mindre sårbar over for chok relaterede til den store afhængighed af en enkelt valuta i mange sektorer; er af den opfattelse, at internationaliseringen af euroen kan blive en central faktor i dannelse af grundlaget for et revitaliseret internationalt valutasystem, der fortsat vil være afhængigt af et begrænset antal valutaer, hvilket vil gøre det mere afbalanceret og bæredygtigt;

5. mener, at det er i euroområdets og dets medlemsstaters strategiske langsigtede interesse at udnytte alle de fordele, der er forbundet med at udstede eurovalutaen, navnlig med dens styrkede internationale rolle; understreger, at der behov for en velorganiseret politisk indsats på europæisk og nationalt niveau, herunder bidrag fra ECB, Den Fælles Afviklingsinstans (SRB), de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) og Den Europæiske Investeringsbank (EIB), for at disse fordele kan blive en realitet;

25. marts 2021

6. påpeger, at Unionen for at styrke euroens rolle internationalt yderligere skal udvikle og færdiggøre den endnu uafsluttede infrastruktur for den fælles valuta og gøre større fremskridt med hensyn til dens kritiske funktioner;

7. gentager behovet for at uddybe og fuldføre ØMU'en, bankunionen og kapitalmarkedsunionen med henblik på at forbedre de europæiske markeders internationale konkurrenceevne og euroens stabilitet og tiltrækningskraft og i sidste ende Unionens strategiske autonomi;

8. minder om den fremgang, der er sket i relation til etableringen af bankunionen, og bemærker den indgåede aftale i Eurogruppen om reformen af den europæiske stabilitetsmekanisme og de fremskridt, der er opnået for så vidt angår ikrafttrædelsen af den fælles bagstopperordning for Den Fælles Bankafviklingsfond; glæder sig over Kommissionens løbende gennemgang af rammen for krisestyring og indskudsforsikring med sigte på at øge rammens effektivitet, proportionalitet og den overordnede samhørighed for at kunne håndtere bankkriser i EU;

9. bemærker den på eurotopmødet den 11. december 2020 fremsatte anmodning til Eurogruppen om at udarbejde en trinvis og tidsbestemt arbejdsplan for alle udestående elementer, der er nødvendige for at færdiggøre bankunionen; minder om, at bankunionen fortsat mangler en indskudsforsikringsordning samt en mekanisme, som sikrer, at der kan stilles likviditet til rådighed for en bank under afvikling; understreger derfor, at færdiggørelse af bankunionen og, hvad vigtigere er, etablering af et veludformet system, som kan garantere og beskytte banktilgodehavender i EU, og færdiggørelsen af den mekanisme, der skal håndtere nødlidende banker, vil styrke euroens internationale rolle;

10. mener, at en tilgang med en sikker portefølje og en styrkelse af SRB gennem reformen af afviklingsrammen og etableringen af en europæisk indskudsforsikring vil bidrage til udviklingen af et indre marked for europæiske banker og bryde den negative spiral af feedback mellem medlemsstater og deres egne finanssystemer, hvorved de eurodenominerede aktivers tiltrækningskraft øges, og euroens internationale rolle styrkes;

11. understreger, at euroens internationale rolle også kan drage fordel af at udnytte potentialet i en af de største merværdier i EU, nemlig dets indre marked; opfordrer med henblik herpå til gennemførelse af det indre marked;

12. påpeger, at gennemførelsen af kapitalmarkedsunionen vil fremme euroens rolle på det internationale marked, da dybe og likvide indenlandske, finansielle og eurodenominerede kapitalmarkeder er afgørende for, at en valuta kan opnå og udvide sin internationale status; understreger, at fremskridt med hensyn til at udvikle kapitalmarkedsunionen vil øge både resiliensen over for og uafhængigheden af den globale udvikling og tiltrækningskraften af eurodenominerede aktiver; beklager underudviklingen og segmenteringen af euroområdets kapitalmarkeder efter nationale grænser, som har resulteret i små markeder; opfordrer til en styrkelse af samarbejdet om beskatning af finansielle produkter, opfordrer til, at nationale valgmuligheder og skøn reduceres med henblik på at reducere grænseoverskridende barrierer, og opfordrer til gradvis indførelse af tiltag og indfasning af minimumsharmonisering af nationale insolvensregler; mener, at EU efter Det Forenede Kongeriges udtræden af EU bør gøre alt for at styrke sin globale konkurrenceevne ved at bygge videre på sine stærke sider for at blive et attraktivt marked for europæiske og internationale virksomheder og investorer; anerkender i denne forbindelse euroens potentielle rolle med hensyn til at afbøde konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden for øen Irland;

13. understreger behovet for bæredygtige, retfærdige og hensigtsmæssige økonomiske, finanspolitiske og produktivitets- og vækstfremmende strukturpolitikker, både på EU-plan og på medlemsstatsplan, der er baseret på en forpligtelse til troværdige finanspolitiske regler for at bevare euroens stabilitet og integritet; glæder sig i denne forbindelse over den plan, der er skitseret i genopretningspakken Next Generation EU, om at anvende en finanseffekt, navnlig at låne 750 mia. EUR fra kapitalmarkedsobligationer til at finansiere genopretningen efter covid-19-pandemien og støtte den grønne og digitale omstilling; mener, at genopretnings- og resiliensfonden kan få det i øjeblikket fragmenterede statsgældsmarked til at fungere bedre, lette gennemførelsen af bankunionen og støtte udviklingen mod gennemførelsen af kapitalmarkedsunionen; glæder sig endvidere over udstedelsen af 100 mia. EUR i obligationer under det europæiske instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risikoen for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE); bemærker, at de seneste erfaringer med SURE-udstedelser bekræfter investorernes store interesse i europæiske obligationer; anerkender, at finansiering af genopretningsplanen på grundlag af et samlet svar på et fælles chok er den rigtige tilgang; fremhæver, at anvendelsen af forskellige skatter til at øge EU's egne indtægter er et skridt i den rigtige retning og derfor styrker euroens rolle; mener, at Parlamentet bør tildeles en stærkere demokratisk rolle i gennemførelsen af denne proces gennem politisk kontrol;

25. marts 2021

14. understreger, at der er behov for en troværdig finanspolitisk ramme, som forstærker euroens tiltrækningskraft ved at fremme langsigtet vækst, sikre stabilitet for at forbedre bæredygtigheden af medlemsstaters finanser og minimere redenomineringsrisici; opfordrer i denne forbindelse til yderligere overvejelser om den gældende stabilitets- og vækstpagt og håndhævelsen heraf i lyset af de udfordrende omstændigheder og de tilbageværende problemer, der følger af håndteringen af den økonomiske krise forårsaget af covid-19-pandemien, og som vil bestå i årtier frem; bemærker, at mens nogle af støtteforanstaltningerne vil blive afviklet automatisk, vil det være meget vigtigt at vælge den rigtige tidsplan for ophævelsen af de resterende foranstaltninger for at undgå at underminere genopretningen og væksten, hvilket vil være helt afgørende for at håndtere gælden efter krisen og bringe den ned på et bæredygtigt niveau;

15. fremhæver, at et tilstrækkeligt udbud af sikre aktiver er en forudsætning for international valutastatus, og understreger den begrænsede tilgængelighed af eurodenominerede sikre aktiver; mener, at udviklingen af tilstrækkelige politiske værktøjer kan fremme udbuddet af sikre aktiver, og at den foreslåede udstedelse af en fælles gæld til finansiering af den økonomiske og sociale genopretning vil danne et benchmark for reserveaktiver på EU-plan og øge udbuddet af sikre eurodenominerede aktiver; opfordrer Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici til at opdatere sin rapport fra 2018 udarbejdet af taskforcen på højt plan om sikre aktiver; tilskynder EIB til at udstede et stort antal eurodenominerede obligationer, hvilket vil forbedre tilgængeligheden af risikofrie aktiver, der er denominerede i euro;

16. anerkender, at euroen allerede er den primære denomineringsvaluta for udstedelsen af grønne obligationer, da over halvdelen af de udstedte grønne obligationer på verdensplan i 2019 ifølge ECB blev udstedt i euro; mener, at EU også bør blive global leder i forbindelse med fastsættelse af standarder for udstedelse af grønne obligationer; opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge en ambitiøs ny handlingsplan for bæredygtig finansiering og et forslag til en solid EU-standard for grønne obligationer; mener, at konsolideringen af EU's rolle som en global leder og normsætter for grøn finansiering kan styrke euroen og gøre den til den foretrukne valuta for bæredygtige finansielle produkter samt støtte dens internationale rolle; bifalder Kommissionens beslutning om at udstede grønne obligationer som et vigtigt element i finansieringen af genopretnings- og resiliensfonden; gentager, at grønne obligationer er gældsinstrumenter, hvis overskud har til formål at finansiere bæredygtige og miljøvenlige investeringer; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til ved hjælp af stærke standarder for gennemsigtighed og sporbarhed af udbyttet at give investorerne en høj grad af retssikkerhed for, at deres investeringer bliver anvendt til de angivne formål; opfordrer i denne forbindelse til en hurtig færdiggørelse og gennemførelse af klassificeringen af bæredygtige økonomiske aktiviteter; påpeger nødvendigheden af at undgå risikoen for potentielle negative likviditetsvirkninger, der kan opstå som følge af fragmenteringen af europæiske sikre aktiver mellem grønne obligationer, sociale obligationer og standardobligationer;

17. noterer sig den rolle, som geopolitik spiller for en valutas globale rolle; opfordrer til, at EU's geopolitiske rolle styrkes med henblik på at støtte en styrket rolle for euroen, samtidig med at denne rolle udnyttes fuldt ud; fremhæver, at internationaliseringen af euroen vil give EU større spillerum til at påvirke globale geopolitiske beslutninger, hvilket igen kan styrke euroens globale tiltrækningskraft; bemærker, at selv om den rolle, som geopolitik spiller i verden i dag, bør indgå i reflektionen om styrkelse af euroens internationale rolle, navnlig når internationalisering af valuta kan medføre positive sikkerhedsvirkninger, bør Unionen tage højde for dennes kapaciteter på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område og fremme et internationalt system under hensyntagen til et stærkere multilateralt samarbejde og god global forvaltning;

18. bemærker, at tredjelandes ensidige anvendelse af sanktioner kan skabe en risiko for ekstraterritoriale virkninger og medføre udfordringer for EU's og dets medlemsstaters beslutningsautonomi og deres ret til at regulere; insisterer på, at fremme af en større international rolle for euroen er en måde til at omgå virkningen af tredjelandes sanktioner; glæder sig i denne henseende over de foranstaltninger, som EU allerede har truffet, såsom aktiveringen af EU's statut om spærring ([34]) og etableringen af instrumentet til støtte for samhandel (INSTEX); opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med både effektiviteten af sine egne sanktioner og de ekstraterritoriale virkninger af tredjelandes sanktioner over for EU-operatører;

([34]) Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf (EFT L 309 af 29.11.1996, s. 1).

25. marts 2021

19. er bekymret over, at EU's fragmenterede institutionelle grundlag og manglende evne til at tale med én stemme i internationale institutioner kan undergrave troværdigheden af dets monetære politikker og finanspolitikker, hvorved en yderligere institutionel udvikling af euroområdet og euroens internationale rolle hæmmes; gentager behovet for en mere strømlinet og kodificeret repræsentation af EU i multilaterale organisationer og organer, navnlig repræsentation af euroområdet i IMF, for at hjælpe med at fremme euroens globale udbredelse; mener, at en mere effektiv koordinering mellem de forskellige EU-repræsentanter kan bidrage til euroens internationale rolle, så længe spørgsmålet om repræsentation ikke er løst; opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe detaljerede svar angående de konkrete foranstaltninger, der er truffet for at følge op på de forslag, Parlamentet fremsatte i sin beslutning af 12. april 2016 om EU's rolle i forbindelse med de internationale finansielle, monetære og regulerende institutioner og organer;

Politikker til styrkelse af euroens internationale rolle

20. understreger, at en styrket international rolle for euroen kan bidrage til og styrke Unionens åbne strategiske autonomi; anbefaler derfor foranstaltninger til både at udforme og gennemføre politiske tiltag, der fremmer euroens internationale rolle og støtter markedsdrevne ændringer i denne retning og samtidig konsoliderer euroområdets funktion og samhørighed internt og fremmer opfyldelsen af vigtige klima- og bæredygtighedsmål under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for yderområderne;

21. mener, at politikker, der er afgørende for og fremmer en styrkelse af euroens internationale rolle, i tillæg til at uddybe og færdiggøre ØMU'en kan være rettet mod bl.a. finansielle tjenesteydelser og kapitalmarkeder, arbejdsmarkedet, betalingssystemer, international handel, energi, digital omstilling, kampen mod klimaændringer og udenrigs- og sikkerhedspolitik; understreger, at sådanne politikker skal føres med henblik på at opnå Unionens generelle målsætninger;

22. bemærker, at stærke og konkurrencedygtige markeder er afgørende for at styrke en valutas internationale rolle, og understreger derfor behovet for effektiv, forholdsmæssig og forudsigelig regulering på dette område;

23. anerkender, at markedet for centraliseret clearing er yderst koncentreret, navnlig for clearing af rentederivater, som er denominerede i euro, og som i høj grad er afhængige af centrale clearingmodparter (CCP'er) med hjemsted i Det Forenede Kongerige; noterer sig i denne forbindelse Kommissionens tidsbegrænsede afgørelse om ækvivalens og opfordrer industrien til at følge Kommissionens opfordring om at nedbringe dens eksponeringer mod og afhængighed af CCP'er fra tredjelande, navnlig over-the-counter (OTC)-derivataftaler, der er denomineret i euro og andre EU-valutaer; støtter i denne henseende EU's CCP'ers bestræbelser på at opbygge deres clearingskapaciteter samt Kommissionens, Den Europæiske Tilsynsmyndigheds og ECB's bestræbelser på at bistå industrien med og tilskynde den til at identificere og i de kommende måneder adressere tekniske hindringer for overførslen af overdrevne eksponeringer til EU; understreger i denne forbindelse betydningen af reguleringsmæssigt samarbejde mellem EU og Det Forenede Kongerige baseret på en frivillig, ikkebindende ramme uden for handels- og samarbejdsaftalen, som vil give mulighed for en dialog om alle relevante reguleringsspørgsmål, samtidig med at hver parts lovgivningsmæssige og tilsynsmæssige autonomi respekteres fuldt ud;

24. bemærker, at en valutas globale udbredelse er direkte forbundet med den rolle, som det udstedende land har i den globale handel; understreger, at EU som en af verdens største handelsblokke, der er engageret i åbne og frie internationale markeder, kan drage fordel af en styrket international rolle for sin valuta; understreger, at en tilskyndelse til valget af euroen til handel vil reducere valutakursrisikoen og andre valutarelaterede omkostninger, navnlig for europæiske SMV'er; bemærker imidlertid, at europæiske virksomheder på trods af deres position som store købere og producenter til tider vælger at handle i andre valutaer på vigtige strategiske markeder eller mødes med modstand, såfremt de handler i euro på grund af markedsstrukturer og stiafhængigheder; noterer sig de undersøgelser, som viser, at andelen af euro i virksomheders fakturering afhænger af mange faktorer, herunder størrelsen på virksomheden og det land, som virksomheden befinder sig i, homogeniteten af varer og eksisterende forsyningskæder; opfordrer derfor Kommissionen til at fremme brugen af euroen ved prisfastsættelse og fakturering i forbindelse med handelstransaktioner og til at udnytte det store potentiale, som finansielle instrumenter denomineret i euro giver, ved aktivt at interagere med private interessenter og handelspartnere samt fremme anvendelsen af euro i EU's handelsaftaler; peger i denne forbindelse endvidere på det potentiale, der ligger i forsyningskæder, der overholder Unionens klima- og bæredygtighedsmål samt andre relevante standarder;

25. mener, at Kommissionen kan fremme anvendelsen af euroen yderligere i forbindelse med fastsættelse af handelspriser og fakturering og fremme eurodenominerede investeringer ved at opretholde en åben dialog med private og offentlige interessenter, nationale myndigheder og institutionelle investorer og ved at tilvejebringe omfattende viden om og

forståelse af dens initiativer og forskellige tiltag, der sigter på at forstærke euroområdets og euroens tiltrækningskraft og modstandsdygtighed; finder det formålstjenligt at øge indvirkningen af det europæiske økonomiske diplomati ved at deltage i regelmæssige udvekslinger med G20-partnere samt naboskabslande og kandidatlande for at identificere konkrete politiske tiltag af fælles interesse med henblik på at styrke euroens rolle i tredjelande;

26. påpeger, at såfremt en højere andel af energikontrakter blev handlet i euro, kunne dette øge den fælles valutas internationale rolle, og støtter som følge heraf politikker, som fremmer dette mål; understreger i denne henseende vigtigheden af grøn energi og råvaremarkeder som frontløbere for globalt handlede varer, der er denominerede i euro, hvor EU-emissionskvoter under EU's emissionshandelssystem (EU ETS) vil bidrage til at styrke euroens rolle i international handel samt opnå EU's klimamålsætninger; opfordrer endvidere til, at der træffes foranstaltninger med henblik på at fremme nye innovative kontrakter, navnlig om bæredygtige energikilder og nydannede energimarkeder, hvilke vil gøre det muligt for flere energikontrakter at blive handlet i euro og derved styrke euroens internationale rolle; opfordrer Kommissionen til at fortsætte høringerne og udarbejdelsen af undersøgelser, som har til formål at afdække potentialet for at øge euroens anvendelse og rolle i andre sektorer, særligt inden for transport samt landbrug og fødevarer, med henblik på yderligere at støtte og fremme anvendelsen af euroen til denne type kontrakter; opfordrer derfor til en yderligere indsats for at revidere reglerne for de finansielle markeder, herunder direktivet ([35]) og forordningen ([36]) om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II/MiFIR), og til at forenkle og yderligere harmonisere rammerne for gennemsigtighed på værdipapirmarkederne med henblik på at øge den sekundære handel med eurodenominerede gældsinstrumenter samt benchmarkforordningen for at støtte udviklingen af eurobenchmarks for råvaremarkeder og forstærke euroens rolle som en referencevaluta;

27. understreger den rolle, som ECB spiller med hensyn til at bevare tilliden til euroen og sikre den monetære autonomi i den globale sammenhæng og prisstabilitet; understreger, at en valuta, der har en stabil værdi på lang sigt, fremmer denne tillid; understreger i denne forbindelse vigtigheden af, at målene for prisstabilitet nås, og at pengepolitikken er troværdig; bemærker imidlertid, at inflationsmålet systematisk ikke er blevet nået;

28. understreger vigtigheden af stabiliteten på de finansielle markeder i euroområdet som en forudsætning for international valutastatus; fremhæver virkningerne af ECB's pengepolitik for de finansielle markeders stabilitet; bifalder ECB's hurtige og væsentlige pengepolitiske reaktion på covid-19-krisen i en nødsituation; anerkender den positive virkning af ECB's hurtige foranstaltninger for den økonomiske situation og den finansielle stabilitet i euroområdet samt for euroens tiltrækningskraft ved at stabilisere de finansielle markeder, beskytte tilgængeligheden af euroens likviditet, støtte finansieringsvilkårene i euroområdets økonomi og på verdensplan og herved støtte tilliden til markedet;

29. understreger, at swap-arrangementer og repolinjer er vigtige, når det gælder om at håndtere manglen på eurofinansieringsmarkeder på verdensplan, sikre en tilstrækkelig forsyning af eurolikviditet og indirekte styrke euroens internationale rolle; mener, at dette signalerer en forpligtelse for Eurosystemet til at støtte likviditeten og stabiliteten på de finansielle markeder i krisetider samt den gnidningsfrie omstilling af Eurosystemets monetære politik; opfordrer i denne henseende ECB til yderligere at udvide sine swap-aftaler til nabolande, som befinder sig uden for euroområdet, og andre; opfordrer ECB til at undersøge yderligere måder, hvorpå euroens internationale rolle kan styrkes med henblik på at øge dens uafhængige politiske position i en global sammenhæng og styrke Europas økonomiske og finansielle beslutningsautonomi;

30. understreger, at når de europæiske banker skal overholde de europæiske centrale modparters krav om inddækning af marginer uden for åbningstiden for Target2 (euroområdets realtidsbruttoafviklingssystem) med andre valutaer end euro, stilles de markant dårligere, især i tider med markedsstress såsom under de første uger af covid-19-krisen; understreger, at udvidelsen af Target2's åbningstider, således at disse stemmer overens med åbningstiderne på børserne, kan styrke euroens rolle og de europæiske kapitalmarkeders autonomi, hvilket vil gøre det muligt for de europæiske banker at undgå at ty til likviditet i andre valutaer end euro for at overholde CCP-marginkravene; glæder sig over konsolideringen af Target2-T2S ved hjælp af udvidede åbningstider, som er planlagt til november 2022; opfordrer indtrængende ECB og andre interessenter til at fremskynde udvidelsen af Target2's åbningstider;

([35]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

([36]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

25. marts 2021

31. understreger, at ECB ud over sit primære mandat til at opretholde prisstabilitet og sit sekundære mandat til at støtte de generelle økonomiske politikker i Unionen med det formål at bidrage til opnåelsen af Unionens målsætninger i henhold til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union har til opgave at fremme, at betalings- og afviklingssystemer fungerer gnidningsløst; understreger betydningen af selvstændige europæiske betalingsløsninger; opfordrer ECB til at sikre en passende balance mellem finansiel innovation, stabilitet og forbrugerbeskyttelse; glæder sig over initiativet fra 16 europæiske banker til at lancere det europæiske betalingsinitiativ, der har til formål at skabe en samlet betalingsløsning for forbrugere og handlende i hele Europa;

32. glæder sig over ECB's rapport om den digitale euro og understreger den værdi, som en digital valuta kan tilføre en styrkelse af euroens internationale rolle, herunder borgernes tillid til den fælles valuta; noterer sig erklæringen fra Fabio Panetta, medlem af ECB's direktion med ansvar for Eurosystemets taskforce på højt plan om digital centralbankvaluta, om, at den digitale euro ikke erstatter, men supplerer kontanter; opfordrer ECB til at fortsætte sit arbejde med den digitale euro og ser frem til ECB's næste skridt i denne proces, som er baseret på styrelsesrådets afgørelse, der skal træffes i midten af 2021; understreger vigtigheden af at sikre en høj grad af cyberrobusthed og -sikkerhed og støtter ECB's bestræbelser på at fremme dette; opfordrer endvidere til, at fordelene og ulemperne ved at bruge digital valuta fortsat vurderes for at opnå en balance mellem global konkurrenceevne, innovation, sikkerhed og privatliv;

33. understreger, at en stærkere rolle for euroen i den digitale tidsalder skal understøttes af innovative digitale finansieringsløsninger og effektive digitale betalinger i euro; opfordrer til, at dette fremmes ved gennemførelse af omfattende strategier for digital finansiering og detailbetalinger; mener, at EU i lyset af den digitale omstilling bør etablere en ramme for at sikre finansiel stabilitet under overholdelse af de højeste standarder for cybersikkerhed og forbrugerbeskyttelse, herunder beskyttelse af privatlivets fred og data, samt for at beskytte de mest sårbare grupper såsom ældre og personer med handicap, som kan få problemer i forbindelse med anvendelsen af nye teknologier; understreger behovet for at fortsætte kampen mod hvidvask af penge ved at etablere en europæisk tilsynsenhed og finansiel efterretningsenhed og derved gøre op med fortidens økonomiske nationalisme, som danner grundlag for det nuværende decentraliserede tilsynssystem på dette område; anerkender EBA's bestræbelser i denne henseende på oprettelse af tilsynskollegier for bekæmpelse af hvidvask af penge med henblik på at nå til enighed om en fælles tilgang, herunder koordinerede tiltag, informationsudveksling og risikovurdering;

34. noterer sig fremkomsten af kryptoaktiver og understreger betydningen af at overvåge deres udvikling og risiciene ved stablecoins for den monetære suverænitet; anerkender centralbankernes og andre myndigheders og organisationers arbejde med overvågning af kryptoaktiver; understreger behovet for tydelig og konsekvent vejledning på EU-niveau vedrørende de nuværende reguleringsmæssige og tilsynsmæssige processer, hvilket vil fremme mere innovation, sikre finansiel stabilitet og opretholde forbrugerbeskyttelse; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens forslag til en forordning, der har til formål at forbedre retssikkerheden i den lovgivningsmæssige behandling af kryptoaktiver;

35. glæder sig over Kommissionens meddelelse af 19. januar 2021 om »EU's økonomiske og finansielle system: fremme af åbenhed, styrke og modstandsdygtighed«, der fastlægger en omfattende strategi til styrkelse af Europas åbne strategiske autonomi på det makroøkonomiske og finansielle område; støtter navnlig de nøgleaktioner, som Kommissionen har foreslået for at fremme den globale brug af euroen;

o

o o

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.